

türkiye işçi partisi

**her
ne
pahasına
birlik,**

75-3059

S.A. 403

HER NE PAHASINA BİRLİK, DEĞİL

12 Ekim Seçimlerinde
Güçbirliği Çağrısı Dolayısıyla
T.S.İ.P. ile Yazışmalar

T. B. M. M.
KÜTÜPHANESİ
No: 1976. 1940
S. A. 403

T.B.M.M

DDC:
YER: 75-3059
YIL:
CLT:
KSM:
KOP:
DEM: 75-4383

KÜTÜPHANESİ

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ YAYINLARI : 6

Eylül 1975

Türkiye İşçi Partisi Genel Merkezi
İstiklâl Cad. Nur'u Ziya Sok. 17/5
TUNEL — İSTANBUL

İLERİ SANAT MATBAASI

S U N U Ş

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin, «C.H.P.'nin solundaki partilerin seçimlerde güçbirliği yapmaları»na ilişkin çağrı mektubundan sonra, Türkiye İşçi Partisi ile T.S.İ.P. arasında ilgi çekici yazışmalar oldu. Sol ve demokrat çevrelerce dikkatle izlendiği anlaşılan bu yazışmaların bütünü, açıklayıcı ekleri ve Behice Boran'ın bu konudaki makalesiyle birlikte tarih sırasıyla yayınlanarak topluca kamu oyunun bilgi ve dikkatine sunulmasında yarar görüldü.

Zaman zaman bazı ilke ve kavramlar muhtelif nedenlerle ön plâna çıkar; üzerinde bol bol konuşulup yazılır, tartışılır. Bu tabii bir olaydır. Yalnız bu söyleşi ve tartışmalarda dikkat edilmesi gereken nokta, bunların gerçek içeriğinin gözden kaçırılmaması, anlamlarının yozlaşmasına yol açabilecek yerli yersiz kullanımlardan sakınılmasıdır.

Resmi bir mektubun olanakları çerçevesinde de olsa, doğruluğu üzerinde herkesin birleştiği ilkelerin somut olaylara uygulanmasının bir örneği olan ve «güçbirliği» kavramının içeriği konusunda aydınlatıcı açıklamalarımıza imkân veren bu yazışmaların yayınlamasında, yukarda belirtilen sakıncaların önlenmesi bakımından da ayrıca yarar görülmüştür.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin ilk çağrı
mektubu : (12.8.1975, sayı : 424)

«Sayın Behice BORAN
Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı,
İstanbul

Partimizin Genel Yönetim Kurulu, 12 Ekim kısmî senato ve milletvekili seçimlerinde sosyalist ve tüm anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin ortak bir demokratik zeminde davranmalarının, işçi sınıfımız ve emekçi halkımızın çıkarları ile uyduğu görüşünde birleşmiştir.

Bu doğrultuda, CHP'nin solundaki partilerden -kuruluş sırasına göre sayarsak - Türkiye Birlik Partisi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, Türkiye Emekçi Partisi, Türkiye İşçi Partisi ve Sosyalist Parti'nin güçbirliği imkanlarını aramak üzere ortak çalışmalar yapmasının doğru olacağı kanısındayız.

Bu çalışmalar sonucunda belirli demokratik ilkelerde anlaşma sağlandığı takdirde saptanacak bir protokolle seçim faaliyetleri ortak bir şekilde yürütülebilir.

Öteden beri, Cumhuriyet Halk Partisi'nin «Demokratik Güçbirliği» çalışmalarını reddettiği, Güçbirliğini «milleti kamplara bölmek» gibi tutucu bir şekilde değerlendirdiği bilinmektedir. Oysa demokratik platformlu güçbirlikleri tüm dünyada faşizme

karşı oluşturulmaktadır. Seçimler ise böyle demokratik ittifakların alanlarından biridir. Genel Yönetim Kurulumuz demokrasiyi CHP'den bekleyen ve oyların «bölünmesinden» «kaygılanan» bir anlayışla CHP'nin desteklenmesini savunmayı, sosyalizmin bağımsız politikasıyla bağdaştırmamaktadır. Ayrıca «sol» olduğunu ileri süren hiç bir parti farklı emekçi sınıf ve zümre tabanlarını temsil eden ve dolayısıyla ideolojik farklılıklar taşıyan başka sol eğilimlerin ortak demokratik bir platform oluşturmadan kendisini desteklemelerini beklememelidir.

Cumhuriyet Halk Partisi gerek desteğini sağlamış bulunduğu çıkar çevrelerine ters düşmemek, gerekse bugünkü geçici gücünden alabildiğine yararlanmak için sözkonusu tutum içindedir. Bununla birlikte CHP'nin ilerisindeki partiler demokratik bir zeminde anlaşabilirlerse, —uygun gördükleri taktirde— Cumhuriyet Halk Partisine son bir kez öneri götürebilirler.

Partimiz, mevcut seçim yasasının gerici hükümlerinden ötürü sosyalist partilerin seçimlerde parti olarak temsil edilmemelerini anti-demokratik bir vakıa olarak nitelemekte, ama sosyalist partilerin parti olarak seçimlere katılmaları mümkün olsaydı bile böyle bir güçbirliğinin gerekli olacağını düşünmektedir.

Bugünkü koşullarda, sosyalizmin bağımsız çizgisinin de temsil edileceği ve savunulacağı ortak bir

demokratik platform, sol güçlerin hiç değilse bir kısmını seçimlerde birleştirici bir adım olacağı gibi, belki de daha önemlisi, uzun vadedeki demokratik güçbirliği çalışmaları için olumlu bir girişim niteliğini taşıyacaktır.

Seçim yasaları önümüzde fazla bir vakit bırakmadığından, bu konudaki cevabınızı mümkünse bir hafta içinde bildirmenizi rica eder, halkımızın bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi yolunda başarılar dilerim.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
Genel Yönetim Kurulu adına
Genel Başkan
Ahmet KAÇMAZ»
(mühür, imza)

Mektup Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu'nda görüşüldü. Daha önceki toplantılarda yapılan görüşmeler ve alınan kararlar dolaşısıyla üyelerinin genel eğilimi bilinmekle birlikte, tüzük uyarınca bu konuda karar vermeye yetkili organ olan Merkez Yönetim Kurulu, Başkanlık Kurulu tarafından olağanüstü toplantıya çağrıldı ve durum aşağıdaki mektupla Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne duyuruldu : (19.8.1975, sayı : 178)

«Sayın Ahmet Kaçmaz
Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
Genel Başkanı
İ S T A N B U L

İlgi : 12/8/1975 gün ve 424 sayılı yazınız.

Yazınızda sözü edilen konu, Başkanlık Kurulu kararı uyarınca 24 Ağustos 1975 Pazar günü olağanüstü toplanacak olan Merkez Yönetim Kurulu toplantısında görüşülecektir.

Bilgi edinilmesi ricası ve saygılarımla.

Nihat SARGIN
Genel Sekreter»
(mühür, imza)

Merkez Yönetim Kurulu toplantısından önce «çağrı» ile ilgili gelişmeleri özetleyen ve ilk mektuptaki önerilerin bir kısmından bahsetmeksizin çağrı'yı tekrarlayan T.S.İ.P.'nin ikinci mektubu Partimize iletildi : (22. 8. 1975 sayı : 466)

«Sayın Behice Boran
Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı

12 Ekim seçimleri için CHP'nin ilerisindeki partilerin demokratik platformda güçbirliği yapmaları konusundaki önerimize cevaben Partinizce gönderilen mektubu aldık.

Ön çalışmalarla ilgili olarak, Türkiye Birlik Partisi Genel Başkanı Sayın Mustafa Timisi, çağrıyı anti-emperyalist ve anti-faşist platformda olumlu karşılamış ve ilk toplantıyı Genel Başkanlar düzeyinde önermiş, Sosyalist Parti de demokratik güçbirliğine katılacağını yazıyla bildirmiş, Türkiye Emekçi Partisi Merkez Yöneticilerinden bir arkadaş da olumlu yönde karar alındığını, yazılı metnin gönderileceğini ifade etmiştir.

Türkiye İşçi Partisi'nin de kararının 24.8.1975 tarihli Merkez Yönetim Kurulu toplantısında alınacağı nedeniyle ve vaktin de kısıtlı olduğunu gözönünde tutarak 25 Ağustos Pazartesi günü saat 11 : 00'de Partimiz Genel Merkezinde Genel Başkanlar düzeyinde ilk toplantının yapılması konusunda

TBP, TEP ve SP'ye yazılı öneri göndermiş bulunuyoruz.

Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu'nun seçimler için demokratik güçbirliği konusunda aldığı kararın 25 Ağustos Pazartesi sabahı bildirilmesini, karar olumlu olduğu takdirde toplantıya katılmanızı saygıyla rica eder, zaman darlığı nedeniyle toplantının sözkonusu tarihe konulmasından dolayı özür dileriz.

Bağımsızlık, demokrdşi ve sosyalizm mücadelesinde başarı dilekleriyle.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
Genel Başkan
Ahmet Kaçmaz»
(İmza)

Bu arada, T.S.İ.P.'nin görüşlerini yansıtan «Kitle» dergisinde çağrıya neden olan T.S.İ.P. Genel Yönetim Kurulu kararlarıyla ilgili olarak aşağıdaki haber yayınlanmıştır. (Kitle, 18 Ağustos 1975, Sayı : 71)

TSİP Genel Yönetim Kurulu Toplandı (.....)

«Gündemin diğer önemli maddesi olan 12 Ekim seçimleri konusunda, Türkiye'de sınıf mücadelesinin bugünkü durumu, siyasal partilerin durumları gözden geçirildi. Seçimleri boykot etmek gibi bir davranışın söz konusu edilemeyeceği kararlaştırıldı. Öte yandan, «merkez sol» partisi CHP'nin merkez yönetiminin her geçen gün daha da sağa kaydığı ve bu politikası ile tekelci-sermayenin daha geniş kesimlerinin desteğini sağladığı, CHP reformizminin bir burjuva reformizminden de öte bir tekelci burjuva reformizmi durumuna geldiği ve bir zamanlar kullandığı anti-monopolist sloganlarından artık vazgeçtiği, sadece anti-faşist nitelikli klâsik —batı tipi— bir sosyal demokrat parti haline vardığı konusundaki görüş birliği tekrarlandı. Ayrıca CHP bu duruma gelmeseydi bile işçi sınıfının politik örgütlenmesi adına yola çıkan TSİP, işçi sınıfının bağımsız politikasını titizlikle korumak için CHP'yi desteklemeyeceği ayrıca, 14 Ekim'deki

şartların farklı olduğu ve en önemlisi bağımsız sosyalist bir parti bulunmadığı vurgulandı. Bu konularda tüm GYK üyelerinin görüş birliğinde olduğu anlaşıldı ve seçimlerde CHP'nin desteklenemeyeceği oylamaya bile gerek kalmadan ittifakla belirtildi.

Tartışmalar sonucunda, CHP'nin ilerisindeki partilerle seçim için demokratik güçbirliği olanaklarının araştırılmasına ve bu konuda Türkiye Birlik Partisi, Türkiye Emekçi Partisi, Türkiye İşçi Partisi ve Sosyalist Parti'ye güçbirliği önerisi götürülmesine karar verildi. Böyle bir güçbirliğinin amacının kitlelerin politikleşme düzeyinin arttığı, dikkatlerin politik sorunlara daha fazla yoğunlaştığı bir ortamda sosyalist ajitasyon ve propagandanın yapılması olduğu belirtildi. İşçi sınıfının bağımsız tavrının ve ideolojisinin de somutlanacağı ortak seçim çalışmalarının örgütlenmesi ve demokratik güçbirliği konusunda bu somut olayın değerlendirilerek sol partilerin uzun vadeli ortak demokratik platformu için bir ön adım niteliği taşıması olduğu dile getirildi. Seçimler için demokratik güçbirliği kurulmazsa TSİP'in bağımsız çalışma yapması, seçimlere katılmasa bile ajitasyon olanaklarını kullanması.»

Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu, 24 Ağustos 1975 tarihli olağanüstü toplantısında, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi tarafından gönderilen her iki mektubu, Kitle dergisinde çıkan haberle birlikte ele alarak görüştü. Başkanlık Kurulu'nun önerisi doğrultusunda oybirliği ile alınan karar, Genel Başkan Behice Boran'ın mektubu ile T.S.İ.P.'ne iletildi. (25.8.1975, sayı : 186)

«Sayın Ahmet Kaçmaz
Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
Genel Başkanı
İ S T A N B U L

İlgi : 12 Ağustos 1975 gün ve 424 sayılı yazınız ile
22 Ağustos 1975 gün ve 466 sayılı yazınız.

Mektuplarınız Merkez Yönetim Kurulunda görüşülmüş, aşağıdaki cevap yazısının tarafınıza iletilmesine oybirliği ile karar verilmiştir.

12 Ağustos tarihli mektubunuzda üzerinde anlaşmaya varılacak demokratik ilkeler etrafında eylem birliğinden söz edilmektedir. Bu ilkelerin birincisi, her halde, işçi sınıfının sosyalist hareketinin ve bu hareketin temsilcisi olma iddiasıyla ortaya çıkan partilerin seçimlerde işçi sınıfının sesini ayrı, bağımsız bir ses olarak duyurup duyurmamaları konusuna ilişkin olmalıdır.

İşçi sınıfının sosyalist hareketinin bağımsızlığını korumak, işçi sınıfının olaylara bakış açısını, eleştiri ve önerilerini ortaya koymak gereği, sanırız tartışmasız kabul edilecek bir ilkedir. Yine, tüm anti-emperyalist ve demokratik güçlerin «ortak demokratik zeminde davranmaları» ve böyle bir davranışın işçi ve emekçi sınıfların çıkarları ile uyuşacağı da genel bir doğrudur. Ne var ki, ilkeler soyut, «genel doğrular» olarak ele alınarak değil, verili durumun koşullarında somut uygulama olanakları, seçenekleri incelenip saptanarak değerlendirilir.

Şu halde önümüzdeki sorun; güz seçimlerinde «sosyalizmin bağımsız politikası»nı yürütebilmek, sesini duyurabilmek için ne gibi olanaklar, seçenekler vardır, neler yapılabilir? sorusunun doğru cevabını saptamaktır.

Seçimlere parti olarak katılmak huküken mümkün değilse de, bazı yollardan yine de seçimlere bir ölçüde katılmak düşünüyor mu? Mektupta bu konuda bir açıklık olmamakla beraber, «seçim faaliyetleri ortak bir şekilde yürütülebilir» sözlerinden böyle bir olanağın düşünüldüğü izlenimi alınmaktadır. Ayrıca vaktin darlığı üzerindeki ısrar da bu izlenimi kuvvetlendirmektedir.

Eğer, işçi sınıfının bağımsız sosyalist politikasının yürütülmesi gerektiği doğrusundan seçimlere şu veya bu biçimde bir ölçüde katılıp bir seçim kampanyası yürütülmesi sonucuna varılıyorsa,

söz konusu doğrudan mantıkî zorunluluk olarak böyle bir sonuç çıkmaz. Seçimlere şu veya bu biçimde katılma yollarını aramak ve katılmak, somut koşullar ve olanaklar ışığında çok iyi tartılıp bir karara varılması gereken bir konudur.

Aynı nitelikte bir ihtirazi kayıt anti-emperyalist, demokratik güçlerin güç ve eylem birliği için de söz konusudur. Bu genel ilke tartışmasız doğrudur, ama pratiğe döndüğümüzde, somut bir zaman bölümünde var olan somut örgütlerin niteliği ve durumu ön plana çıkar. Güç ve eylem birliğine girecek örgütler belli sınıf ve tabakaların, en azından, bunların belli kesimlerinin temsilcisi ve bu kitleleri harekete geçirecek durumda olmalıdır. Ancak bu durumdaki örgütler toplumsal bir gücü ifade ederler ve belli hedeflere yönelik belli ortak eylemlere girdiklerinde gerçekten bir güçbirliği oluşur. Böyle bir gücün olmadığı yerde güçbirliği de söz konusu olamaz. Çünkü esas amaç biçimsel örgütlerin değil, sınıfsal kitlelerin güç ve eylem birliğinin sağlanmasıdır. Bunun için, tüm anti-emperyalist, demokratik güçlerin güç ve eylem birliği sorunu öncelikle bu açıdan ele alınmalıdır.

Bugün Türkiye'de önemli bir sosyalist birikim vardır. Ama bu birikimi potansiyel güç olmaktan çıkarıp aktif güç haline getirmek zaman isteyen bir iştir. Bugünden yarına hemen gerçekleştirilecek gibi değildir. Seçimlere girmek bu potansiyeli yansıtabi-

lecek ölçüde sonuç alınması olanağı görülürse düşünölmelidir. Yoksa alınacak yetersiz sonuçlar, sosyalist birikimin gerçek boyutları, potansiyel gücü hakkında kamuoyunda yanlış bir izlenim yaratır, gerçeğe aykırı yargılara yol açar. Ayrıca bu sonuçlar bu birikimin üzerinde de olumsuz etkiler doğurur, karamsarlık yaratabilir ve bu potansiyel gücü örgütlemeyi ve harekete geçirmeyi güçleştirebilir. Bu nedenlerle, şu veya bu yoldan aday göstermek suretiyle önümüzdeki kısmi seçimlere katılmak bizce uygun görülmemektedir.

Kaldı ki, önerdiğiniz partiler toplantısında seçime ilişkin çeşitli olanakları ve seçenekleri tartışıp bir karara bağlama durumu da fiilen mevcut değildir. Kitle gazetesinde Genel Yönetim Kurulu'nuza ilişkin haberden anlaşıldığına göre, Kurulunuz 10 Ağustos 1975 günlü toplantısında 1) seçimi boykot etmeme, 2) CHP'ye oy vermeme konusunda kesin karar almıştır. Öte yandan, güçbirliğine çağırduğunuz partiler arasında birisi —Türkiye Birlik Partisi— seçime katılacaktır. Bu üç husus göz önünde tutulunca, çıkan sonuç, ya TBP'nin tek başına çıkaracağı listenin veya diğer partilerin onaylayacağı bağımsız adayların da yer almasıyla oluşacak karma TBP listesinin desteklenmesidir. Durum böyle olunca önerilen toplantı ister istemez ancak bu seçeneğin gerçekleştirilmesi doğrultusunda ayrıntıların görüşülmesinden ibaret kalacaktır.

Bizim görüşümüze göre önümüzdeki seçimler MC iktidarı konusunda bir referandum niteliğindedir. Millet Meclisi'nin bileşimini değiştirmeyeceği için, seçim sonuçlarına göre MC hükümetinin otomatikman iktidardan düşmesi ve yerine bir başka hükümetin geçmesi söz konusu değildir. Ama bu seçimlerin sonucu MC partilerinin ve hükümetinin halk kitlelerince desteklenmediğini gösterebilir ve göstermelidir. Seçim sonuçları böyle olursa, esasen kendi içinden çekilmeli olan, meclis aritmetiği açısından sağlam dayanağı bulunmayan ve en önemlisi, karşı karşıya olduğu politik, ekonomik ve sosyal sorunlara kapitalizm açısından dahi geçerli olabilecek çözümler getiremeyen, acz içindeki MC hükümeti daha fazla iktidarda kalmaz. MC hükümetinin iktidardan düşürülmesi anti-faşist, demokrasi mücadelesinin kısa vadede ivedi sorunudur. Milliyetçi Cephe, emperyalizmle bütünleşme ve ona bağımlı, anti-demokratik gerici güçlerin toplanıp birleşme girişiminin ürünüdür. Bu cephe dağıtılmalıdır. MC hükümeti, bu gerici güçler koalisyonunun iktidarı, onun baskıcı, vurucu aracıdır, bu araç yok edilmelidir. Demokratik ortamın ferahlaması, demokratikleşme sürecinin ilerletilmesi için ilk iş bu engelin ortadan kaldırılmasıdır.

Şuna da işaret edelim ki, burjuvazinin birbiriyle çelişen kesimlerinin; en gerici, faşist güçlerinin toplanıp birleşme, iktidarı ele geçirip baskı ve

şiddet rejimini sürdürme eğilim ve hareketi, MC'nin iktidardan düşmesiyle bitmeyecek belki de daha yoğun biçimde sürecektir. Zira burjuvazinin ve iktidarlarının çıkmazının nedeni yapısaldir. Dışa bağımlı geri kapitalizmin sanayileşme çabalarının çıkmazıdır bu. Mali, ekonomik sorunların ve bunlarla bağıntılı olarak sosyal sorunların çok ağırlaştığı böyle bir durumda burjuvazi demokratik ortamı daraltarak, kitleleri ve ilerici, demokratik güçleri baskı altında tutarak ancak iktidarını sürdürebileceğini biliyor. Onun için demokratik, ilerici güçlerin yalnız bu seçimler için değil, daha uzun vadeli demokrasi mücadelesi için güç ve eylem birliği düşünülmalıdır, yukardaki ihtiraz kayıtları saklı kalmak şartıyla.

Bu tahliller ışığında :

- Partimiz, seçimleri boykot etmemekle birlikte dolaylı yollardan herhangi bir biçimde seçimlere katılmayı yararlı görmemektedir.
- Partimiz, esas amaç olan sınıfsal güçlerin anti-emperyalist ve demokratik hedefler doğrultusunda güç ve eylem birliğini gerçekleştirmek yolunda, bugün için, mevcut politik örgütler arasında paralel eylemlerle beraberlik sağlanmasının bir ilk adım olacağı görüşündedir.
- Partimizin görüşüne göre seçimlere ilişkin

görev, «MC partilerinin oylarının geriletilmesi, MC'nin iktidardan düşürülmesi» olmalıdır. MC iktidarının sınıfsal niteliği, iç ve dış politikası işçi sınıfının sosyalist bakış açısından demokratikleşme sürecine ilişkin olarak eleştirilmeli, kamuoyu önünde açık seçik sergilenmelidir.

- Aynı bakış açısından, CHP incelenmeli, eleştirilmeli, kitlelere anlatılmalıdır. Seçim bildirgesi ve kampanyası yakından izlenerek politika ve tutumundaki tutarsızlıklar, bulanıklıklar, boşluklar açıklanmalıdır. Demokratik özgürlükler konusundaki vaadlerini tutma yükümlülüğü ısrarla hatırlatılmalıdır.
- Tutarlı, geçerli, sonuç verecek ve toplumu ileriye götürecektir bir demokrasi mücadelesinin ve programının politik, ekonomik, ve sosyal esasları sade, basit, kesin biçimde kamuoyuna açıklanarak, geniş kitlelere aktarılmaya çalışılmalıdır.

Partimiz, böyle bir platform üzerinde yürütülecek bir paralel propaganda ve demokratik eylemler kampanyasının hem MC oylarının geriletilmesine, MC'nin iktidardan çekilme durumunda bırakılmasına katkıda bulunacağı, hem de, bir yandan tüm anti-emperyalist ve demokratik güçlerin eylem beraberliğini sağlarken, öbür yandan da sosyalist ha-

reketin ve politikanın bağımsız varlığını koruyabileceği ve kitlelere duyurabileceği inancındadır.

Bilgi edinmeniz ricası ve saygılarımla.

Behice BORAN

Genel Başkan»

(mühür, imza)

Bu mektubumuzun gönderilmesinden sonra T.S.İ.P.'nden telefon edilerek Genel Başkanımızla görüşme talebinde bulunuldu. Yapılan görüşmede, T.S.İ.P. Genel Başkanı sayın Ahmet Kaçmaz ile Örgütlenme sekreteri sayın Oya Baydar tarafından, özetle, T.İ.P. dışındaki çağrılı partilerin Genel Başkan ve temsilcilerinin müşterek toplantıya katıldığı ve T.İ.P.'ne yeni bir çağrı yapılmasının kararlaştırıldığı, ancak bu çağrı mektubunun yazılmasından önce, mektubumuzun bazı paragraflarının daha iyi anlaşılmaları için görüşülmek istendiği belirtildi. Tarafımızdan istenilen açıklamalar yapıldı; fakat daha sonra gönderilen aşağıdaki mektupta da, açıklamalarımıza rağmen «çelişme» konusunda aynı görüşte ısrar edildiği görüldü : (T.S.İ.P.'nin üçüncü mektubu, 29.8.1975 sayı : 472)

«Sayın
Behice Boran
TİP Genel Başkanı
İ S T A N B U L

25 Ağustos 1975 tarih ve 186 sayılı yazınıza cevaptır.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 12 Ağustos ve 22 Ağustos 1975 tarihli yazıları ile yaptığı çağrı sonucunda 12 Ekim seçimlerinde ortak bir tutum sap-

tamak ve bir demokratik platform çerçevesinde güç-birliğini oluşturmak üzere toplanan, kuruluş sırasıyla TBP, TSİP, TEP ve SP; bu toplantıya katılmayacağına bildiren Türkiye İşçi Partisi ile güçbirliği konusunda yazışmanın sürdürülmesinin yararlı olacağı görüşüne varmışlardır. Bu yazıyı sözkonusu karar gereğince tarafınıza gönderiyoruz.

İçinde bulunduğumuz dönemin somut görevi Türkiye'deki tüm demokratik güçlerin ortak demokratik platformdaki güçbirliği ve mücadelesidir. Ancak böyle bir güçbirliği ile verilecek mücadele MC partilerini ve ardlarındaki gerici sömürücü mihrakları geriletebilir; demokratik güçlerin ileri adımlarına yol açar; anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin pekişmesini, mücadelelerin güçlenmesini sağlar.

Bu somut görevin üstesinden gelmek, şüphesiz ki demokratik güçbirliğini, giderek gerçek sınıf temelini ve sınıf ittifaklarına dayanan demokratik cephe'yi oluşturmakla mümkündür.

Türkiye'nin bugün içinde bulunduğu iç ve dış şartlar gözönüne alınırsa, demokratik güçbirliği sorununun hem genel olarak, hem de önümüzdeki yakın olay 12 Ekim seçimlerinde gündeme gelmiş olduğu açıktır.

Türkiye'nin bugünkü koşullarında, sol'daki dağınıklık, sosyalist çizginin ve hareketin bölünmüşlüğü inkâr edilmez bir gerçektir. Bu bölünmüşlüğü

henüz gerçek anlamda billûrlaşmış bir sınıf temelini oturmadiğı da bir başka gerçektir. Ustalar hareketinin birleşmesinin önce «işçilerin, sosyalizmin birliğı, sonra demokratik güçlerin birliğı ve halk cephesi» anlamında çözümlenemeyeceğini, bunun durum ve yere göre değıştiğini defalarca belirtmişlerdir.

Bu durumda, bir yandan egemen sömürücü mihraklar ve sınıflar yeni saldırılara hazırlanırken ve kitlelerin, özellikle işçi sınıfının kabaran mücadelesi ve kendi iç ve dış çözümsüzlükleri karşısında bunalımdan bunalıma yuvarlanırken, önümüzdeki günlerde, anti-demokratik, faşizan baskıların yoğunlaşacağı ve işçi sınıfının sesinin büsbütün boğulmak isteneceğı de bir gerçektir.

Böyle bir durumda, genel olarak demokratik güçbirliğı gereğı, özel olarak da önümüzdeki somut olay olan 12 Ekim seçimlerinde bir tavır birliğı gereğı ortaya çıkmaktadır.

Özünde, demokratik mücadele, güçbirliğı ve cephe sorunlarının hala gerektiğı gibi kavranamadığı bir ortamda, Türkiye'de bu sorumluluk çok daha ağırdır ve ertelenemez.

Öte yandan işçi sınıfını ve emekçi kitleleri, kitlelerin uyanış ve bilinçlenmesinin bu derece hızlı olduğı bir dönemde sosyal demokrasinin sınıf mücadelesini reddeden ve sınıflar arası barış öneren ağına terk etmemek de o derece önemlidir.

Bu genel görüşler ışığında, önümüzdeki 12

Ekim seçimlerinde tavır meselesini ele alırsak, şu noktalar ilk ağızda ortaya çıkmaktadır :

12 Ekim seçimlerine mevcut anti-demokratik seçim kanunları nedeniyle sosyalist partiler Parti olarak katılmamaktadırlar. Dolayısıyla seçimlere parti olarak katılmanın ajitasyon-propaganda imkânlarından yararlanamamaktadırlar.

Gerek «cephe» anlayışı, gerek kendini tüm demokratik güçlerden soyutlamak ve doğrudan «demokrasiden yanaysanız bana oy verirsiniz, bunun dışında cephe güçbirliği v.s. tanımıyorum» anlayışıyla, gerekse saflarındaki sağ çevrelerin ağırlığıyla, CHP, kendi solundaki siyasal partilerle asgari bir demokratik platformda güçbirliğine yanaşmadığı gibi, işçi sınıfının bağımsız politikasının ve sesinin duyurulmasını da kendi temsil ettiği sınıf çıkarları açısından uygun görmemekte, hele bunu kendisinin de dahil olacağı bir ortak platformda mümkün kılmayı asla düşünmemektedir. Bu konuda çeşitli açık göstergeler vardır.

CHP'yi sola çekmek, sol sosyal demokrasiyi sağa hakim kılmak ise, yine karşısında güçlü ve birlikli bir sosyalist hareket olmasa bile, hiç değilse ortak mücadele verebilen ve asgari programlarda ortak davranabilen demokratik bir güçbirliğinin varlığını gerektirir.

Bu durumda, parti olarak seçimlere katılmayan sosyalist partiler nasıl bir tavır takınabilirler?

Bir noktaya açıklık getirmenizi rica ediyoruz :

Cevabi yazınızın 3. sayfasında yer alan «demokratik ilerici güçlerin yalnız bu seçimler için değil, daha uzun vadeli demokrasi mücadelesi için güç ve eylem birliği düşünülmelidir» cümlesi, güç-birliği konusunda esasta olumlu yorumlanmıştı. Ancak bu cümle 4. sayfadaki «Partimiz böyle bir platform üzerinde yürütülecek bir paralel propaganda ve demokratik eylemler kampanyasınının hem MC oylarının geriletilmesine, MC'nin iktidardan çekilme durumunda bırakılmasına katkıda bulunacağı, hem de bir yandan tüm anti-emperyalist ve demokratik güçlerin eylem beraberliğini sağlarken, öbür yandan da sosyalist hareketin ve politikanın bağımsız varlığını koruyabileceği ve kitlelere duyurabileceği inancındadır» cümlesinde ifade edilen görüşle çelişmekte midir? 3. sayfadaki «demokratik güçlerin uzun vadeli mücadele için güç ve eylem birliği» sonradan tarafınızdan sözlü olarak da açıklandığı şekilde birbiriyle irtibatlı bulunmayan paralel eylemlerle mi sağlanacaktır?

Türkiye'de yıllardan beri tek tek demokratik güçler genel hatlarıyla paralel, özel olarak da çeşitli konularda demokratik mücadele veriyorlar. Ama bu paralel eylemler bugüne kadar demokratik güç-birliğinin gerçekleşebilmesini sağlayamadı. Bunda en önemli neden de, şüphesiz eylem birliği yerine eylem paralelliği geçirilmesi oldu.

Bugün Türkiye’de anti-demokratik baskıların bunca arttığı, kitlelerin mücadelesinin yükseldiği bir dönemde paralel eylemlerin yetersizliği ortadadır. Kaldı ki, çeşitli nedenlerle, o eylemler gereği kadar paralel de olamamakta, demokratik mücadele de dar çerçevelerde ve grupçu hesaplar arkasında kalabilmektedir. Bugün partilerin üyeleri tutuklanıp işkence görüyorsa, bugün bir partinin Genel sekreteri dahi tutuklanabiliyor ve bu anti-demokratik baskıların başlıca müsebbibi Anayasaya aykırılığı sabit olmuş Devlet Güvenlik Mahkemeleri oluyorsa ve bu olaylar karşısında bırakalım ortak, deyimlendirdiğiniz biçimde «paralel» bir ses dahi çıkmıyorsa, demokratik güçbirliği görevi üzerimize her zamankinden daha ağır bir biçimde düşüyor demektir. Tüm demokratik siyasal örgütlerin (ki bunlar arasında kendisi reddetmediği ve güçbirliğine geldiği oranda CHP’nin de yeri vardır) demokratik güçbirliği, şu anda dağınık durumda bulunan demokratik kitle örgütlerinin tereddütlerini de kırabilecek ve onları da demokratik güçbirliğine daha büyük bir hızla çekebilecektir. Yoksa dağınıklık daha bir süre devam edeceği ve Türkiye anti-demokratik baskıların cılız protestolar ötesinde veya düştüğü yerin dışında ses vermediği bir ülke durumunu sürdüreceğe benzetilmektedir. Bunda herbirimizin sorumluluk payı da küçümsenemez.

Bilindiği gibi 12 Ekim seçimleri somut hedefi

etrafında güçbirliği ve ortak tavır saptama çağrısı Partimiz tarafından yapılmıştır. Partimiz, CHP'nin so lunda yeralan sosyalist ve demokrat siyasal kuruluş ların böylesi bir çalışmada güçbirliği yapabilecek lerini gözönünde tutmuş ve çağrıyla yaparken her hangi bir şart koymamıştır. Diğer taraftan, Partimiz CHP'ye hakim olan sağ çizginin egemen güçlerin bir alternatifi olduğunu kabul etmesine rağmen, önümüzdeki seçimlerin MC tarafından temsil edilen faşizan tırmanışa karşı bir demokrasi mücadelesi de olabileceği gerçeğinden hareket ederek, CHP'ye güçbirliği yapan kuruluşlar tarafından şartlı bir teklif götürülebileceği noktasına da işaret etmiştir. Öte yandan, güçbirliğine çağrılan partiler arasında, karşılıklı ileri sürülecek şartlarda bir uzlaşmaya varılmadığı takdirde, seçimlerde sosyalizmin bağımsız sesini duyurmanın bütün yolları tıkanmış olmayacaktır. Bu bakımdan, güçbirliği ileri sürmüş olduğunuz gibi tek bir alternatifin ayrıntılarının tesbiti değil çeşitli alternatifler üzerinde ortaklaşa tavırda mutabakata varmaktır. Burada tüm toplantıya katılanların görüşlerinin aynı değerde tartışılacağı ve ortak bir noktaya varılabileceği imkânının da ortaya çıkabileceği tabiidir.

Biz, önümüzdeki ara seçimlerde sosyalist hareketimizin bağımsız politikasının korunması amacıyla yürütülecek ortaklaşa çalışmaların, bundan böyle faşizme ve emperyalizme karşı verilecek mücadele-

de gcbirliğinin sağlanması doğrultusunda önemli bir başlangıç adımı olacağına ve byleŖi çalışmaların sosyalistler arası diyaloğun gelişmesi açısından önemli rol oynayacağına inancımızı koruyoruz. Saygılarımızla,

TSİP Genel Başkanı
Ahmet KAÇMAZ»
(İmza)

Sözlü açıklamaya rağmen yanlış anlamının devam ettiğini ortaya koyan bu mektuba Partimiz, eski görüşlerini aynen yineleyen ve bu konuda yazışmayı sürdürmekte yarar görmediğini belirten şu cevabı verdi : (2.9.1975, sayı : 200)

«Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
Genel Başkanlığı
İ S T A N B U L

İlgi : 29 Ağustos 1975 gün ve 472 sayılı yazınız.

Mektubunuzun, esas itibariyle, Genel Başkanımızın bundan önceki mektubunun bazı paragrafları arasında bir çelişme olduğu izleniminden hareketle bunun açıklanmasını istemek düşüncesiyle kaleme alındığı anlaşılmaktadır. Gerçekten yazınızın, «Bir noktaya açıklık getirmenizi rica ediyoruz» cümlesi ile başlayan ve Genel Başkanımızın mektubundan alıntılarla iki ayrı paragrafı karşılaştıran :

«Cevabi yazınızın üçüncü sayfasında yer alan (demokratik ilerici güçlerin yalnız bu seçimler için değil, daha uzun vadeli demokrasi mücadelesi için güç ve eylem birliği düşünülmelidir) cümlesi, güçbirliği konusunda esasta olumlu yorumlanmıştır. Ancak bu cümle dördüncü sayfadaki (partimiz böyle bir platform üzerin-

de yürütülecek bir paralel propaganda ve demokratik eylemler kampanyasının hem MC oylarının geriletilmesine, MC'nin iktidardan çekilme durumunda bırakılmasına katkıda bulunacağı, hem de bir yandan tüm anti-emperyalist ve demokratik güçlerin eylem beraberliğini sağlarken, öbür yandan da sosyalist hareketin ve politikanın bağımsız varlığını koruyabileceği ve kitlelere duyurabileceği inancındadır.) cümlesinde ifade edilen görüşle çelişmekte midir? Üçüncü sayfadaki (demokratik güçlerin uzun vadeli mücadele için güç ve eylem birliği) sonradan tarafınızdan sözlü olarak da açıklandığı şekilde birbiriyle irtibatlı bulunmayan paralel eylemlerle mi sağlanacaktır?»

sorusu, bunu ortaya koymaktadır.

Yazınızın yukarıya alınan bölümünde yer alan «çelişmekte midir?» sorusuna, aslında önceki mektubumuz okunurken, hatta «alıntı» yapılırken her nasılsa gözden kaçmış olarak bir cümlecğin atlanmış olmasının neden olduğu kanısındayız. Mektubumuzun yukarıda alıntı yapılan cümlesinin tamamını aynen şöyleydi :

«Onun için demokratik, ilerici güçlerin yalnız bu seçimler için değil, daha uzun vadeli demokrasi mücadelesi için güç ve eylem birliği düşünülmelidir, **yukardaki ihtiraz kayıtları saklı kal-**

mak şartıyla.»

Bu ihtiraz kayıtları da önceki bölümlerde yeteri kadar açıklıkla belirtilmiş bulunuyordu. Şöyle ki :

«Eğer işçi sınıfının bağımsız sosyalist politikasının yürütülmesi gerektiği doğrusundan seçimlere şu veya bu biçimde katılıp bir seçim kampanyası yürütülmesi sonucuna varılıyorsa, söz konusu doğrudan mantıki zorunluluk olarak böyle bir sonuç çıkmaz. Seçimlere şu veya bu biçimde katılma yollarını aramak ve katılmak, somut koşullar ve olanaklar ışığında çok iyi tartılıp bir karara varılması gereken bir konudur.

Aynı nitelikte bir ihtirazi kayıt anti-emperyalist, demokratik güçlerin güç ve eylem birliği için de söz konusudur. Bu genel ilke tartışmasız doğrudur : Ama pratiğe döndüğümüzde, somut bir zaman bölümünde varolan somut örgütlerin niteliği ve durumu ön plana çıkar. Güç ve eylem birliğine girecek örgütler belli sınıf ve tabakaların, en azından, bunların belli kesimlerinin temsilcisi ve bu kitleleri harekete geçirecek durumda olmalıdır. Ancak bu durumdaki örgütler toplumsal bir gücü ifade ederler ve belli hedeflere yönelik belli ortak eylemlere girdiklerinde gerçekten bir güçbirliği oluşur. Böyle bir gücün olmadığı bir yerde güçbirliği de söz konusu olamaz. Çünkü esas a-

maç biçimsel örgütlerin değil, sınıfsal kitlelerin güç ve eylem birliğinin sağlanmasıdır. Bunun için, tüm anti-empyalist, demokratik güçlerin güç ve eylem birliği **sorunu** öncelikle bu açıdan ele alınmalıdır.

Bugün Türkiye'de önemli bir sosyalist birikim vardır. Ama bu birikimi potansiyel güç olmaktan çıkarıp aktif güç haline getirmek zaman isteyen bir iştir. Bugünden yarına hemen gerçekleştirilecek gibi değildir. Seçimlere girmek bu potansiyeli yansıtabilecek ölçüde sonuç alınması olanağı görülürse düşünülmelidir. Yoksa alınacak yetersiz sonuçlar bu birikimin üzerinde de olumsuz etkiler doğurur, karamsarlık yaratabilir ve bu potansiyel gücü örgütlemeyi ve harekete geçirmeyi güçleştirebilir. Bu nedenlerle şu veya bu yoldan aday göstermek suretiyle önümüzdeki kısmi seçimlere katılmak bizce mümkün görünmemektedir.»

Ayrıca, yazılan çağrı mektubunun, Partinizin Genel Yönetim Kurulu adına yapılmış olması, bu çağrının, Kitle dergisinde çıkan Genel Yönetim Kurulu toplantısında alınan kararlarla birlikte mütalaa edilmesi zorunluluğunu ortaya koymuştur. Kaldı ki, çağrı bu sıfatla yapılmasa bile, toplantıda bulunacak herhangi bir partinin temsilcisinin, «tavır beraberliği»ni sağlamak için dahi olsa, kendi en üst organının kararına aykırı düşen görüşlere iltifat gös-

teremiyeyeceği «partili» olma gereğidir. Bu durumda gerçekten önerilen toplantı ister istemez ancak belirli bir seçeneğin gerçekleştirilmesi doğrultusunda ayrıntıların görüşülmesinden ibaret kalacaktır.

Tekrar edelim :

« — Partimiz, seçimleri boykot etmemekle birlikte dolaylı yollardan herhangi bir biçimde seçimlere katılmayı yararlı görmemektedir. — Partimiz, esas amaç olan sınıfsal güçlerin anti-emperyalist ve demokratik hedefler doğrultusunda güç ve eylem birliğini gerçekleştirmek yolunda, bugün için, mevcut politik örgütler arasında paralel eylemlerle beraberlik sağlanmasının bir ilk adım olacağı görüşündedir.

— Partimizin görüşüne göre seçimlere ilişkin görev, «MC partilerinin oylarının geriletilmesi, MC'nin iktidardan düşürülmesi» olmalıdır. MC iktidarının sınıfsal niteliği, iç ve dış politikası işçi sınıfının sosyalist bakış açısından demokratikleşme sürecine ilişkin olarak eleştirilmeli, kamuoyu önünde açık seçik sergilenmelidir.

— Aynı bakış açısından, CHP incelenmeli, eleştirilmeli, kitlelere anlatılmalıdır. Seçim bildirgesi ve kampanyası yakından izlenerek politika ve tutumundaki tutarsızlıklar, bulanıklıklar, boşluklar açıklanmalıdır. Demokratik özgürlükler konusundaki vaatlerini tutma yüküm-

lülüğü ısrarla hatırlatılmalıdır.

— Tutarlı, geçerli, sonuç verecek ve toplumu ileriye götürececek bir demokrasi mücadelesinin ve programının politik, ekonomik ve sosyal esasları sade, basit, kesin biçimde kamuoyuna açıklanarak geniş kitlelere aktarılmaya çalışılmalıdır.

Partimiz, böyle bir platform üzerinde yürütülecek bir paralel propaganda ve demokratik eylemler kampanyasının hem MC oylarının geriletilmesine, MC'nin iktidardan çekilme durumunda bırakılmasına katkıda bulunacağı, hem de, bir yandan tüm anti-emperyalist ve demokratik güçlerin eylem beraberliğini sağlarken, öbür yandan da sosyalist hareketin ve politikasının bağımsız varlığını koruyabileceği ve kitlelere duyurabileceği inancındadır.»

Yukarda bir kere daha belirtilen görüşlerin ışığında Partimiz, bu konuda yazışmaları sürdürmekte bir yarar olmadığı kanısındadır.

Saygılarımla.

Nihat SARGIN
Genel Sekreter»
(mühür, imza)

Bundan sonra, Türkiye İşçi Partisi dışında ilk çağrıya katılan partilerin güçbirliği toplantılarının sonucunu basından izledik. Bu partiler arasında, bir parti olarak seçimlere katılma olanağı bulunan tek parti olan Türkiye Birlik Partisi, daha önceki toplantıda ileri sürülen önerileri, yetkili organlarında görüşmüş ve sonuçta seçimlere tek başına katılmayı uygun görmüştü. Geride kalan üç parti ise «sosyalist partilerin emperyalizme ve faşizme karşı güçbirliği ile ilgili sorunları» görüşmüşler ve «her üç partiden ikişer temsilciden oluşacak ve sürekli çalışacak bir SOSYALİST BÜRO kurulmasına karar vermişlerdi.

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran'ın güçbirliği sorununu ele alan makalesi : (Yürüyüş, 2 Eylül 1975, sayı : 21)

HER NE PAHASINA BİRLİK, DEĞİL

«Sermaye sınıfları karşısında işçi sınıfı hareketinin gerek ekonomik, gerekse politik mücadele düzeylerinde birliğini sağlamak, korumak ve güçlendirmek, sosyalizmi hedef alan işçi sınıfı partilerinin baş sorunlarından biri olagelmıştır. Ayrıca, İkinci Dünya Savaşından bu yana geçen yıllarda emperyalizme, tekellere, faşizm tehlikesine karşı tüm demokratik güçlerin güç ve eylem birliğini sağlamak sorunu da ön plana çıkmıştır. Günümüz Türkiye'sinde de her iki birlik sorunu son bir yıldır tartışma konusu yapılmaktadır.

Her şeyden önce, bu iki birlik sorunu birbirine karıştırılmamalıdır. Verili bir zaman bölümünde, varolan somut şartlarda, işçi sınıfının sosyalist hareketi için ancak tek bir doğru politik çizgi olabilir ve vardır. Birbirinden farklı politik çizgiler aynı zamanda doğru olamaz, hatta, «her biri farklı derecelerde doğru olabilir» de denilemez ve bunların arasında bir uzlaşma ile «ortalama» bir çizgi üzerinde birleşme önerilemez. **İşçi sınıfının sosyalist partisi-**

ni oluşturmak ve geliştirmek için böyle bir şey önerilemez. Yapılması gereken iş, büyük bir dikkat ve titizlikle tek doğru çizgiyi saptamak, ortaya çıkarmak, bunun kabulünü, yayılmasını, saygınlığını sağlamaya çalışmaktır. Bu tek doğru çizgi üzerinde ve etrafında işçi sınıfının politik birlik ve bütünlüğünü gerçekleştirmektir. İşçi sınıfının birliğini sağlamak ne denli önemli olursa olsun, bu birliği sağlama uğruna işçi sınıfı hareketinin tek doğru çizgisinden fedakârlık edilemez, bundan sapma niteliğinde olan diğer çizgilerin sahipleri veya temsilcileri ile uzlaşmaya gidilmez.

İşçi sınıfının politik hareketinde bu belirttiğimiz anlam ve nitelikte bir bütünleşme ve birliği gerçekleştirme ise, hemencecik başarılacak bir iş değildir. Zamanla, sistemli, ısrarlı örgütsel ve ideolojik uğraşı ve mücadelelerle varılabilecek bir hedeftir. Bu zaman süresinde, doğru çizgiye yönelmeler, yaklaşımlar belirlediğinde bunları itelemek, kapıları kapamamak, tersine bu doğrultudaki oluşum ve gelişmelere açık ve yardımcı olmak bütünleşme ve birleşmenin şartıdır. Sekter olmamak bu demektir, uzlaşmacı olmak demek değildir. İşçi sınıfının tek doğru politik çizgi üzerinde örgütlenmesi tek partisini oluşturup geliştirmesi ve bu parti etrafında işçi sınıfı kitlesinin toparlanması, kısacası, işçi sınıfının politik hareketinin birliği böyle gerçekleştirilebilir. Ama şunu da belirtelim ki, ne denli uğraşıl-

sa ve tek doğru çizgi işçi sınıfı hareketine egemen kılınca, yine de değişen sayılarda ve boyutlarda «anafor akımlar» olacaktır. Sorun, bunları olabildiği kadar dar sınırlar içinde tutup etkisiz kılabilme-
tir.

Anti-emperyalist demokratik güçlerin eylem birliği ve giderek bir platform üzerinde örgütsel bütünleşmesi başka düzeyde bir sorundur. Oluşturma şartları başkadır; bütünleşme, birliği sağlama süreci başkadır. Öncelikle hatırdan tutulması gereken husus, amaçlanan birliğin **kitlelerin güç ve eylem birliği** olduğudur. Sorun, kitleleri harekete geçirmek eylem birliğine sokmaktır. Çeşitli örgütlerin biraraya gelmesi ve bir platform üzerinde anlaşmaları, söz konusu örgütlerin kitlesel bir tabanı, sınıf ve kitlelerin bir kesimini olsun harekete geçirme yeteneği olduğu ölçüde geçerlidir. Bir anlam ve önem taşır. Henüz biçimsel olmaktan öte, belli bir ölçüde olsun toplumsal güçleri temsil etmeye gitmeyen, belli bir ölçüde olsun toplumsal güçleri temsil etmeyen örgütlerin biraraya gelmesi, birleşmesi, biçimsel olmaktan öteye gitmez; toplumun politik hayatında bir ağırlık taşımaz; korkarım, ciddiye bile alınmaz.

Bu çeşit bir güçbirliği girişimi 1971 öncesinde görüldü. Küçük küçük guruplar ismi var cismi yok dernekler kurdular. Ortak bildirilerle bir sürü derneğin, kuruluşun adı, imzası boy gösterdi, ama kâğıt üstünde adlar olmanın ötesinde toplumsal bir güç

olmadılar. Aynı yanlışı tekrarlamamak gerek.

Anti-emperyalist demokratik güçlerin eylem birliğini sağlamada ve giderek bir cephe örgütlenmesine gitmede, katılan örgütlerin politik çizgi farkları kabul edilir; bu çalışma ve birleşmelerde uzlaşma, karşılıklı ödün verme doğaldır hatta zorunludur. Tabii ki, işçi sınıfı partisi bu uzlaşma ve ödünlerin kendi çizgisini saptırıcı, kendi bağımsız hareketini zedeleyici olmamasına, tersine, verili somut şartlarda, sosyalist mücadele ile içiçe geçen demokratikleşme sürecini ilerletici olmasına dikkat eder.

Anti-emperyalist demokratik güçlerin güç ve eylem birliğini sağlamada çok önemli olan bir nokta, katılan örgütlerin kitlesel temsilciliği yanı sıra, **somut** hedef ve davranışların doğru saptanmasıdır. Bunda yapılacak yanlışlar, anti-emperyalist demokratikleşme sürecine yarar değil, zarar getirir. Oysa güç ve eylem birliğinin esas amacı ve böyle bir birlik hareketine girişmenin gerekçesi, söz konusu sürecin önündeki engelleri kaldırmak ve onu ileriye götürecektir şartlar oluşturmaktır.

Ayrıca, gerek işçi sınıfının politik hareketinin birliği, gerekse anti-emperyalist demokratik güçlerin eylem birliği Türkiye işçi sınıfı hareketinin gündeminde yer alan ve mutlaka bir çözüme ergeç kavuşturulacak olan önemli sorunlardır.

Birlik, evet! Ama her ne pahasına olursa olsun değil.»

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ YAYINLARI

1. Türkiye İşçi Partisi
Program ve Tüzüğü	10.— TL
2. Türkiye İşçi Partisi
Tüzüğü	2.50 TL
3. Demokrasi Bildirgesi	3.— TL
4. Güncel Görev	1.— TL
5. Yolumuz Açık Olsun	4.— TL
6. Her Ne Pahasına Birlik, Değil	2.50 TL

